

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

6. De vocatione Apostolorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

Christus tentatur à diabolo. 253

ministrandum esurienti: Et ministrabant summa cum reverentia. Sic Deus consulit suis. Feram patienter defectum rerum, Deo fidens & in tentationibus ille sit præ oculis, sed nunquam me securum putabo à tentatione impostum: dicitur enim Sathan, *ad tempus à Christo recessisse.* *Luc. 4. 13.*

MEDITATIO VI.

De vocatione Apostolorum.

PUNCTUM PRIMUM.

Cur abjectos elegerit? 1. Quia ipsemet Christus venit pauper & humilis, voluit tales habere affectas, & in hoc ipso exercere humilitatem? *Cum simplicibus sermocinatio ejus.* 2. Quia oportebat prædicatores Evangelij fundatos esse in humilitate, ne sibi gloriam Evangelij arrogarent; juvat autem ad humilitatem, meminisse, unde assumptus sis. 3. Ut illustrior fieret propagatio Evangelij, & agnosceretur esse opus Dei: quando per tales subderetur Christo mundus. Ex istis collige humilitatis studium, & quod Deus zelotes sit gloriæ suæ, ut ea non usurpetur ab hominibus.

PUNCTUM II.

Quales secundum mores vocaverit. 1. In quibusdam præcessit propinquior quædam dispositio, ut in Andrea, qui in scholis *Joan. &c.*

Joannis incoeperat institui, cujus discipulus erat. Et inerat ei desiderium majoris perfectionis. Nam, cum audisset præceptorem suum Joannem Baptistam de Christo dicentem: *Ece Agnus DEI*, continuo adhæsit Christo: inerat etiam zelus pro alijs, unde statim adduxit Petrum ad Jesum, dicens ei: *Invenimus Messiam*. 2. In quibusdam remotior præcessit dispositio, sed apta, ut in duobus paribus fratrum, Petro & Andrea, Joanne & Jacobo: erant enim piscatores, duro ac humili labori assueti. Deinde inter se magnâ charitate conjuncti: qui mores apti sunt Evangelio, quòd requirit homines laboriosos, non desides, & colendæ charitati ac societati idoneos.

2.
Rudes
piscato-
res, Pe-
trum,
&c.

3.
Peccato-
res Mat-
thæum,
& Saulū.

3. In quibusdam contra suberat impedimentum, quòd peccatores essent, & mundo impliciti: ut Matthæus & Saulus Christi persecutor. In quibus & magis potentia vocantis commendatur, & misericordia, ut nemo desperet. Ex primo & secundo puncto collige, quales dispositiones debeas æmulari, ut fias aptum divinæ gloriæ instrumentum. Et adverte quòd illæ ipsæ sint dona Dei. Ex tertio ama bonitatem, quæ etiam imparatos, & immerentes vocat, ut te.

PUNCTUM III.

I.
Vocat
sensim.

Varij vocationis modi. 1. Quosdam vocavit sensim, ut Petrum & Andream, quos primùm familiariter admisit ad colloquium privatum. Deinde paulatim auditores habuit

&

& adherentes pro tempore. Denique ad perpetuam sequelam vocati sunt. Hinc commendatur profectus in bono, & quod Deus bene utentes minoribus donis promovet ad majora. 2. In vocando Christus imperio usus est, & quamvis irretitos vitijs, pravâ consuetudine & præsentibus illecebris, verbo ab omnibus expedit laqueis, & attraxit, ut Matthæum, dicens: *Sequere me.* 3. In ipso vocandi per imperium modo adhibuit discrimen: Cum nam Matthæum absolutè sequi iussit, filios autem Zebedæi quadam invitatione ad melius. *Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum.* Ubi etiam exprimitur Apostolicum officium, ut & ipsi Christum imitatione sequantur, & alios inducant. Circa primum potes recolere, quomodo te Deus sensim vocavit, & permovit, donec te illi devoveres. Ac in ipsa Societate adverti potest similis progressus: ubi probatio novitiatûs præcedit, tum post vota probatio altera, usque ad gradum, qui quidem affectandus non est, sed ad eum nos aptare ex vocatione tenemur. Circa secundum & tertium recole, quàm potenter, simûlque quàm suaviter vocavit: Deus, auferens à te amorem sæculi, ac cælestium inspirans.

PUNCTUM IV.

Obedientia Apostolorum erga vocantem. 1. Obedientia.
Captivatio iudicij, non æstimando, quæ obstabant, ut in Petro cura filia, uxoris & familiaris; in Zebedæi senioris patris auxilium & solatium; 1. Intell-

2.
Volun-
tatis.

3.
Execu-
tionis.

Dei est
vocare.

1. Cor. 2.
13.

Tres
gradus
obedi-
entia.

1.

2.

3.

solatium; in Matthæo perplexitas rei numma-
riæ, & dispositio rei familiaris, & plura talia in
quolibet. 2. Conformitas & subjectio volun-
tatis, quæ sic repente omnem exuit affectum
erga charos, & res possessas, ac penitus in vo-
cantem transtulit. 3. Promptitudo exequen-
di vocationem, nulla prorsus mora interjecta,
absque repugnantia & cum alacritate magna.
Circa hæc collige vocationem frustrari, si ista
desint, præsertim subjectio intellectûs, ex qua
pendent reliqua: nam, qui nimium volunt esse
sapientes, facilè inveniunt nodum in scirpo, ut
eludant. Vocatio enim ad perfectionem, divi-
na magis, quàm humana nititur ratione, idem-
que caveri debet in alijs inspirationibus divi-
nis, de rebus præsertim sensui repugnantibus:
nam *Carnalis homo non percipit, quæ sunt Spi-
ritus Dei*. Age gratias, quòd tibi datum fue-
rit simpliciter obedire, sed cave dolos: nam
sunt, qui post plures annos in Religione, ob-
tendere incipiunt, quòd rem olim non intel-
lexerint. Utique sicut primi parentes post præ-
varicationem: ita isti, postquam intepuerunt
spiritu, facti sunt scientes bonum & malum.
Recole etiam, quòd in omni obedientia præ-
standa Superiori requiruntur illa tria. 1. Ut
absque discussione probes tanquam melius. 2.
Ut posthabito privato affectu, afficiaris erga
iussa. 3. Ut promptè & alacriter exequaris.

PUN-

mundum, sicut Apostoli, pro Christo relinquerunt, mundum judicent.

MEDITATIO VII.

De generali vocatione hominum.

Quia Christus venit, ut dissolvat opera diaboli, præmittitur vocatio, qua ad se diabolus homines invitat; tum verò Christi.

PUNCTUM PRIMUM.

Lucifer confusus **P**onatur ob oculos Lucifer Princeps hujus mundi in throno, quasi Rex, ignito & fumoso, teterrimus ipse, & truci vultu, stipatus innumeris dæmonum legionibus, in perniciem mortalium, & regni Christi everfionem, conjuratis. Triplici rem aggrediuntur via, per concupiscentiam carnis, quæ est gula & luxuria; per concupiscentiam oculorum, quæ est cupiditas habendi, & per superbiam vitæ, quæ est appetitus excellentiæ. Agunt rem instantissimè, quasique leones rugientes circumeunt, quærentes, quem devorent: sed & subdolè se insinuant, uti serpentes: plurimos autem perdunt, & à Christi vexillo in suum pertrahunt. Dessebo super multitudine pereuntium, qui ita cæci sunt, ut cum alioqui nòrint stipendium suum fore æternum supplicium, nihilominus diabolo militent. Et heu, quòd ego ipse aliquando ex illis fui!

Hoc